

сна и на съното. *P. A. 110.* Пламъкъ, раздуханъ отъ вѣтъра (*poussée par le vent*), напредваще постоянно. *T. 274.*

Разедѣкъ ил. св. разсержу: Земе ма е млогу налютила, разедила, Три години курбанъ не ми дала! *Bв. 90.*—са, разсержусь: Стара самуила какъ си чу, Разеди са разлюти са. *D. S. 10, 146—147.* ср. *Bв. 44.*

Разекій* (*rāzāqī uzumī s. t. compos. raisins secs.*) с. ж. **название сорта винограда:** Черно грозде разекія. *Д. 50, 46.*

Разѣдамъ ил. дл. разъѣдаю. **Разѣмъ** ил. св. разъѣмъ: Тыя безбройни животники разѣдѣть утроба-тѣ на буба-тѣ. *Л. Д. 1874 р. 187.* Два цифуни са полагатъ тамо, едно да ся не истрива и разѣда скоро главина, и друго да не влѣче рѣканъ цѣлѣ главинѣ и отъ това да причиниша ташко въртене колела. *Пк. 44.*

Разѣрѣкъ ил. св. **Разярѣвамъ** ил. дл. раздражу, разъярю,—ю: Единъ злонолучъ, когото злашастіето бѣ разѣрило (*a aigri*). *T. 256.*

Разжелѣкъ са ил. св. растрогаюсь: Добрѣйтъ Мюслюманинъ са разжели много отъ сичко това що виде. *Зк. 191.*

Разжѣнѣкъ са ил. св. разведусь: Лесно е да ся оженишъ, а да видишъ, какъ щѣшъ ся разжениши. *Ч. 181.*

Раззеленѣкъ са ил. св. **Раззеленявамъ са** ил. дл. покроюсь, покрываюсь зеленью: На около глѣда съживляюща-та ся раззеленена природа. *Ч. 37.* Тогази видѣхме тута на близо единъ островъ до толкъ раззеленъ щото изгѣждаше като да е нѣкоя ливада. *Х. II, 10.*

Раззинжъ ил. св. **Раззинвамъ** ил. дл. разину, разѣваю: Развинжъ уста, като мисирче на стълице (като пате, чегато иска да мя лопне). *Ч. 218.* „Байо Петаръ опушилъ очите си и раззинавъ устата си. *З. 244.* Крокодилъ бѣрза да грабне кокошката и раззинва своите страшни уста. *З. 261.* Вашитѣ страшно раззиннати рани (—*furchterlich klaffen-den Wunden*). *Рш. 95.*

Раззори са ил. безл. св. **Раззаря са** ил. безл. да, разсвѣтѣть,—свѣтѣсть: Штомъ захвана да се раззаря, той бутнѣ И. съ кракъ. *Тб. 97.*

Разигрѣкъ ил. св. **Разигрѣвамъ** ил. дл. 1) разиграю, разигрываю,—си, тѣшусь: Але зло-то врѣме разигра ни зла игрѣ (*злое время злою игру сыграло*). *P. 50.* Стѣга си ма разиграваѣль (*вдоволь напѣшился*). *Влайк. 2)* разгорячу, разгорячаю (коня): Мумчес-ту сѧ срещнѣлу очи съ негу (мумче-ту) и безъ дѣму пругувори, разигралу си коня предъ него и зажминалу. *Ч. 254.* Димо коня разиграло. *М. 248.* „Не разигруй враня коня“. *Ч. 103.* Кога поиде дете во дворъ и, Си разигра коня певліана. *М. 59.* Добра си коня разигрѣ Та си бел Дѣнавъ препливѣ. *Пс. 1, 167.*—са, 1) разыграюсь, разыгрываюсь (*о конѣ, о морѣ*): Разигра ми ся хранено конче. *Д. 79, 13.* Сѣ разигра